

рано бѣ казалъ, че не може да търпи коледнитѣ празници. Тѣй сега се научи да ги цѣни и празнува, и учеше другитѣ, че тѣ би трѣбвало винаги да се празнуватъ, за да се доставя малко щастие въ сѣществуването на тия, които сж лишени отъ земни блага — и за да си припомнимъ че прѣдъ лицето на Всемогщия,

който ни е дарилъ съ коледния празникъ, ние всички сме едно единствено голѣмо сѣмѣйство. Нему, на всемогщия общъ отецъ, въ тоя день трѣбва да се помолимъ съ думитѣ на малкия Тимъ:

„Богъ да ни благослови — да благослови всѣкиго едного отъ насъ!“

Отъ нѣмски прѣведе: Г-ца Т. Тангилова.

Нашитѣ картини.

(Разяснения)

Картини въ текста.

„Обоняние“. Живопись отъ Адамъ, бѣлѣжитъ нѣмски художникъ, рисуващъ прѣдимно сцени изъ живота на коткитѣ. Съ неподражаема вѣщина е прѣдадено силното чувство „обоняние“ у тия хрисими животни къмъ пакостливитѣ мишета.

Балканската война.

Царь Фердинандъ награждава самъ първитѣ ранени. Първитѣ военни дѣйствия между българската и турска армии се почнаха на 5-ий октомврий 1913 год. Съ силенъ устрѣмъ българската войска нахлу едно-врѣменно по посока къмъ Одринъ и Лозенъ-градъ. Първитѣ сблъсквания, въ които успѣха бѣ на страната на нашата армия, бѣха онаи на 5-ий октомврий при Мустафа-Паша. Българскитѣ войски минаха побѣдоносно турско-българската граница и прѣвзеха града Мустафа-Паша. Турската армия се отдрѣпа къмъ Одринъ и около Одринъ. На нашитѣ храбреци, които първи бидоха ранени въ боя, — царь Фердинандъ лично очачи на гърдитѣ имъ кръста „за храбрость“.

Щурмуването и прѣвземането на Лозенъ-градъ. Докато една частъ отъ българската армия нанасяше удари на турската армия при Мустафа-Паша и я отблъсваше къмъ Одринъ, друга една частъ (а именно III-а армия, командувана отъ Генералъ Радко Димитриевъ и I-а, командувана отъ Генералъ Кутинчевъ) нанесе силни удари на неприятеля въ боеветѣ около Лозенъ-Градъ. На 9-ий Октомврий III-а армия завърза рѣшителенъ бой при с. Селиолу, а I-а при Гечкенли; и двѣтѣ армии нанесоха ударъ на неприятеля и скжсаха връзката на турската армия отъ Лозенградъ съ тая отъ Одринъ, нѣщо което бѣ отъ рѣшающе значение за по-нататѣшнитѣ наши успѣхи. Слѣдъ това нашитѣ войски сломиха силно отпора на неприятеля на 9, 10 и 11-ий с. м. при с. Ески-Полость, Ериклеръ, Петра и план. Каракая. На 11-ий прѣдъ пладнѣ нашитѣ войски влѣзоха побѣдоносно въ Лозенъ-Градъ, напустнатъ прѣзъ ношъта отъ турската армия, и слѣдъ малка почивка продължиха прѣслѣдването на послѣдната, която се готвѣше на отчаянъ отпоръ при Люле-Бургазъ и Бунаръ-Хисаръ.

Щурмуването на Люле-Бургазъ. Боеветѣ при Люле-Бургазъ и Бунаръ-Хисаръ ще останатъ паметни въ нашата история и въ оная на турската държава. Тия боеве, въ които и двѣтѣ неприятелски войски се бориха отчаяно, показаха надмощието на българския войникъ надъ турския. На 15-ий Октомврий III-а армия води отчаянъ бой при с. Инджекларъ-Колиби; на 16-ий сжщия боютъ се развърза по цѣлата линия Бунаръ-Хисаръ — Люле-Бургазъ и турцитѣ се биеха отчаяно. Сжщия день I-а армия води отчаяно сражение при Люле-Бургазъ. Най-упоритиятъ и кръво-

пролитенъ бой, обаче, стана на 17 октомврий. Отъ наша страна сж участвували около 85 хиляди души, а отъ турска, споредъ исчисленията на чуждитѣ кореспонденти, около 140 хиляди души. Отпорътъ билъ отчаянъ и имало е минути, когато се е мислѣло, че ние ще изгубимъ сражението. На 18-ий октомври, обаче, IV-а Дивизия отъ III-а армия, командувана отъ Генералъ Бояджиевъ, сегашния в. министъръ, нанесе рѣшающъ ударъ при с. Карагачъ на неприятеля съ разбиването на II-ия корпусъ на турската армия и разкъшването послѣдната на части. Въ боеветѣ около Бунаръ-Хисаръ и Люле-Бургазъ турцитѣ изгубиха около 40.000 души, а отъ наша страна около 20.000 души сложиха кости въ тия паметни сражения.

Слѣдъ тия поражения турската армия въ панически страхъ и безпорядкъ бѣга къмъ Чаталджа, кждѣто се спира за новъ отпоръ. Въ идната книжка ще дадемъ картини отъ единъ бѣлѣжитъ английски художникъ, избораваши отгжпването на турската армия и бѣгството ѝ.

Ожесточенъ и кръвопролитенъ бой. Прѣдставеното въ тая картина е една частичка отъ онова, което е било при боеветѣ около Люле-Бургазъ. Нашитѣ войници сж прѣдприемали много усѣбно ношни атаки и сж изненаждали турскитѣ войници въ окопитѣ. Много пжти послѣднитѣ, изненадани, сж се прѣдавали като „роби“, но не редко тѣ сж указвали отчаяна съпротива и тогава се е завързвалъ лютъ бой съ ножове (човѣкъ срѣщу човѣкъ), при който и отъ двѣтѣ страни борбата се е водила озвѣрено — до безумие.

Картини извънъ текста. (приложения)

Адамъ и Ева. Картина отъ амер. художн. Бесси. (Цвѣтно приложение).

Картината не се нуждае отъ разяснения. Нашитѣ малки четци знаятъ библейската легенда за Адама, Ева, Ябълката и Змията и лесно ще разбератъ мисълъта на художника, който ни е прѣдставилъ тая сцена въ такава мила форма.

Сдържание на книжка IV.

1. „Обоняние“. Картина отъ Адамъ.
2. Нова година. Стихотворение отъ Ц. Калчевъ.
3. Съ четка и мастило. (Силуети). Картини за рисуване.
4. Едно тържество на изкуството. (25 годишния юбилей на артиститѣ отъ Народния театъръ — Ив. Поповъ и Василъ Кирковъ).
5. Въ болницата. Разказъ отъ Д. Бурски.
6. Балканската война въ картини: 1) Царь Фердинандъ награждава самъ първитѣ ранени съ кръста „За храбрость“. 2) Щурмуването и прѣвземането на Лозенградъ. 3) Щурмуване на гр. Люле-Бургазъ и прѣвземането му. 4) Ожесточенъ и кръвопролитенъ двубой при Люле-Бургазъ.
7. Чарлзъ Дикенсъ. (Кратки литературно-биографични бѣлѣжи — за юноши).
8. Малкия Тимъ. Разказъ отъ Чарлзъ Дикенсъ — за дѣца и юноши